

خردسانان

نیو سیت

سال دوم،

شماره ۹۸، پنجمین

۱۵ مرداد ۱۳۸۳

۱۵ تومان

خردسالان

داستان

مجله خردسالان ایران

صاحب امتیاز: موسسه نشریم و نشر آثار امام (ره)

به نام هداوند بفشنده مهربان

۱۳	بدترین درد دنیا (۲)	
۱۷	زبان دراز قورباغه	
۲۰	قصه‌ی حیوانات	
۲۲	لی لی بازی	
۲۴	کاردستی	
۲۵	فرم اشتراک	
۲۷	ترانه‌های نوازش	

۳	با من بیا	
۴	جادوی سیب	
۷	نقاشی	
۸	فرشته‌ها	
۱۰	داداش می‌آد	
۱۱	جدول	
۱۲	بازی	

• مدیر مسئول: مهدی ارکانی

• سردبیران: افسین علا، مرجان کشاورزی آزاد

• مدیر داخلی: مارال کشاورزی آزاد

• تصویرگر: محمد حسین صلوانیان

• گرافیک و صفحه‌آرایی: کالون تبلیغات صندوق این ۸۷۲۱۶۹۲

• لیتوگرافی و چاپ: موسسه چاپ و نشر عروج

• توزیع: فرش قیاض

• امور مشترکین: محمدرضا انصفری

• نشریاتی: تهران - خیابان انقلاب، چهارراه کالج، شماره ۹۸۲، نشر عروج

• تلفن: ۰۲۹۷-۰۷۰۰-۰۷۰۰ و ۰۷۰۱-۰۷۰۰-۰۷۰۰

پدر و مادر عزیز، مردم کرامی

این مجموعه ویژه خردسالان طراحی شده است. علاوه بر جنبه‌های آموزشی، تقویتی و سرگرمی، افزایش مهارت‌های عملی خردسالان از اهداف اصلی آن است. بریند، جدا کردن، رنگ آمیزی، حتی خط خطا کردن و هرگونه تعابیت پوش بینی شده از طرف کودک، می‌تواند به ایجاد ارتباط، اعتماد به نفس، شادی و رشد خلاقیت او کمک کند. او را در شیرینه استفاده از مجله آزاد بگذاریم. تنها به عنوان پیشنهاد و راهنمایی در بعضی از صفحات مجله توضیحات کوتاهی درج شده است.

بامن بیا ...

دوست من سلام.

من برگ سبز هستم.

رنگ زیبایی بهار.

روی شاخه‌های گل و درخت‌ها زندگی می‌کنم.

فصل بهار به دنیا می‌آیم و همه‌جا را زیبا می‌کنم.

فصل تابستان با میوه‌های رنگارنگ و خوشمزه روی درخت‌ها

بازی می‌کنم، فصل پاییز همراه باد پاییزی از شاخه جدا می‌شوم

و سوار باد به راه‌های دور دور می‌روم.

امروز در فصل قشنگ تابستان کنار تو هستم.

کنار تو که مثل میوه‌های تابستان،

شیرین و خوشمزه‌ای!

آمدہ‌ام تا باهم مجله‌ی دوست را

ورق بزنیم و شعر و قصه بخوانیم،

بازی کنیم و نقاشی‌های رنگارنگ بکشیم.

با من بیا ...

جادوی سیب

یکی بود، یکی نبود، غیر از خدا هیچ کس نبود.

جادوگر تک و تنها توی کلبه‌ی کوچکش نشسته بود که کسی در زد، جادوگر با خوشحالی به طرف در رفت و آن را باز کرد، اما هیچ کس پشت در نبود، جادوگر با خودش گفت: «شایدیک جادوگر به دیدن من آمده و حالا برای شوخی با من خودش را غیب کرده است!» می‌خواست در را بینند که صدایی شنید.

یکی گفت: «سلام خانم جادوگرا در را بیندید، من اینجا هستم! این پایین!»

جادوگر به پایین نگاه کرد، موس کوچولویی را دید که یک سیب بزرگ را یه زحمت در دست گرفته بود، جادوگر پرسید: «این جا چه می‌کنی؟» موس گفت: «آمدام تا سیب مرا جادو کنید.» جادوگر سیب را گرفت و گفت: «چه سیب قرمز و رسیده‌ای! سیب را جادو کنم تا چی بشود؟» موس گفت: «تا پنیر بشود!»

جادوگر به موس گفت که داخل شود، بعد به سراغ کتاب جادو رفت و آن را ورق زد و ورق زده، اما جادویی درباره‌ی پنیرشدن سیب پیدا نکرد، جادوگر گفت: «چرا سیب را نمی‌خوری؟» موس گفت: «چون دلم پنیر می‌خواهد من یک درخت سیب توی حیاط خانه‌ام دارم،

آنقدر سیب خوردام که خسته شدم.

دلم پنیر می‌خواهد، اگر شما بتوانید

این سیب را پنیر کنید، می‌توانید

همه‌ی سیب‌های درخت مرا پنیر

کنید، آن وقت من یک درخت

پنیر خواهم داشتم!»

جادوگر، دوباره کتاب را ورق زد. همه‌ی جادوهای دنیا توی کتاب نوشته شده بود، جز جادوی پنیر کردن سیب! جادوگر، سیب را برداشت و آن را بو کرد. بعد به موش گفت: «این سیب خیلی خوشبو است. حتماً مزه‌ی خوبی هم دارد. من خیلی وقت است که سیب نخورده‌ام. کاش می‌توانستم پنیرهایی را که در خانه دارم، جادو کنم تا سیب بشوند. از پنیر خوردن خسته شده‌ام!»

یک مرتبه، موش از جا پرید و با خوشحالی گفت: «من جادوی سیب شدن پنیر و پنیر شدن سیب را پیدا کردم!»

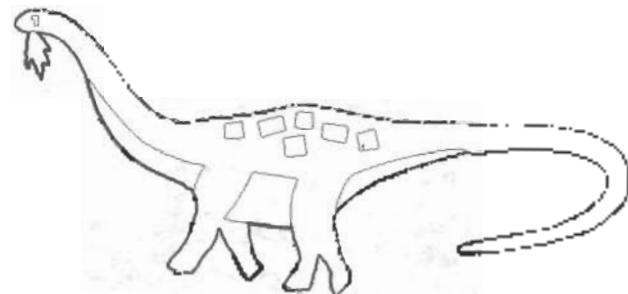

جادوگر با تعجب پرسید: «چه طوری؟»
موش گفت: «من این سیب را به شما می‌دهم و شما به من پنیر می‌دهید، این طوری!»
جادوگر، با خوشحالی رفت و یک تکه پنیر برای موش آورد، موش یک گاز گنده به پنیر زد،
جادوگر هم یک گاز گنده به سیب زد.
بعد هردو با هم خندیدند و سیب و پنیر خوردند. از فردای آن روز، همه‌ی سیب‌های درخت،
یکی یکی پنیر شدند و همه‌ی پنیرهای خانه‌ی جادوگر، تکه تکه، سیب شدند!

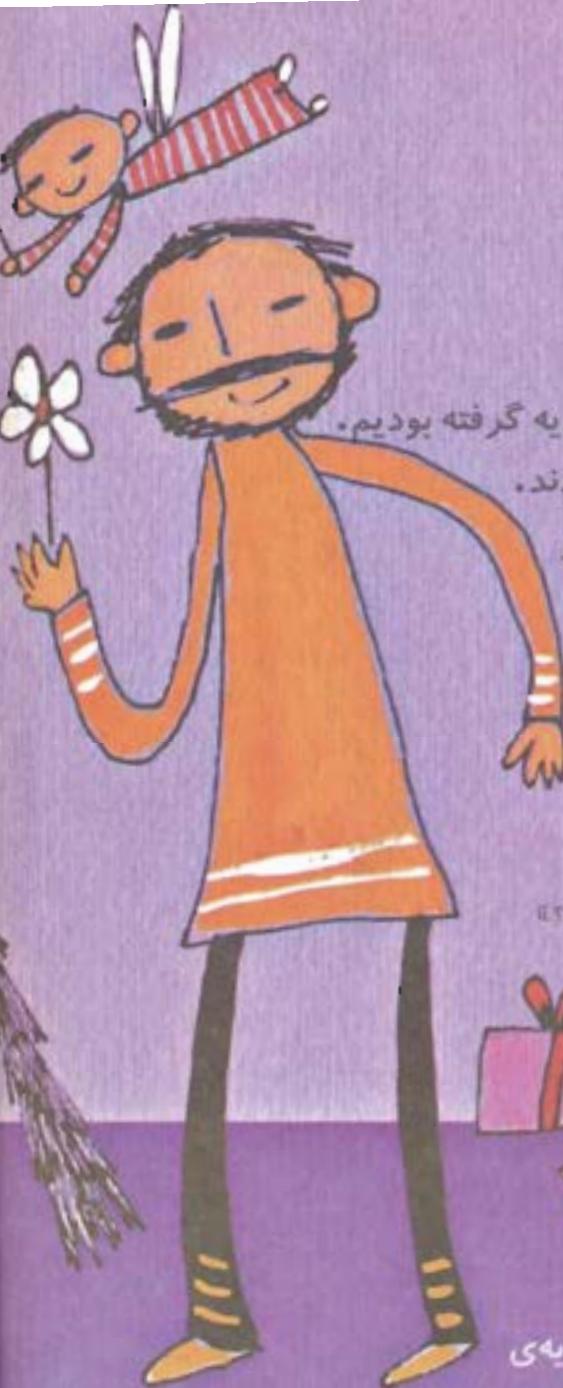

نقاشی

جنگلی را که این دایناسور در آن زندگی می‌کند نقاشی کن.

فرشته‌ها

امروز، همه منتظر بودیم تا پدر به خانه بیاید، من و پدر، برای مادرم هدیه گرفته بودیم.
مادر و دایی عباس و پدربزرگ هم برای مادربزرگ هدیه گرفته بودند.
پدر گفته بود: «هدیه‌ها را ندهید تا من هم بیایم!» برای همین هم منتظر بودیم تا پدر بیاید. وقتی او آمد، یک دسته گل و یک هدیه در دست داشت. من رفتم و هدیه‌ی مادرم را آوردم. مادر و دایی عباس هم هدیه‌ی مادربزرگ را آوردنند. پدرم گل‌های را کنار عکس امام گذاشت و مادر شمعی را که آماده کرده بود، روشن کرد. بعد، پدر، هدیه را به من داد و گفت: «این هم برای دختر خوبیم!»
گفتم: «امروز روز تولد امام و روز مادر است. چرا به من هدیه می‌دهید؟»
پدر گفت: «امروز هم روز تولد امام است و هم روز تولد دختر حضرت محمد (ص). یعنی حضرت فاطمه (س).»
می‌دانی؟! یا میر، حضرت فاطمه را خیلی خیلی دوست داشتند. همان‌قدر که من تو را دوست دارم!»
پدرم را محکم محکم بغل گرفتم و بوسیدم. بعد من و پدر، هدیه‌ی مادر را دادیم و مادر و دایی عباس و پدربزرگ هم هدیه‌ی مادربزرگ را به او دادند. خدایا! چه روز خوبی!

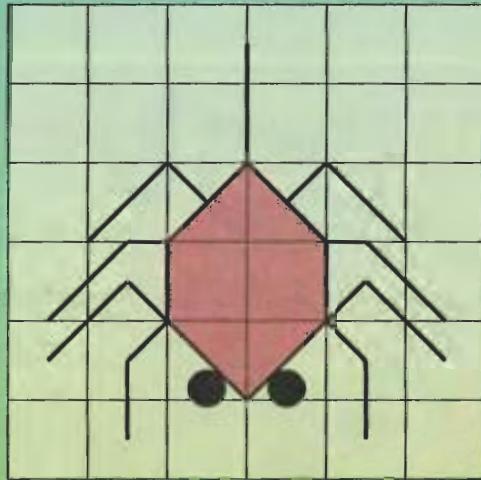

داداش می آد

افسانه شعبان نژاد

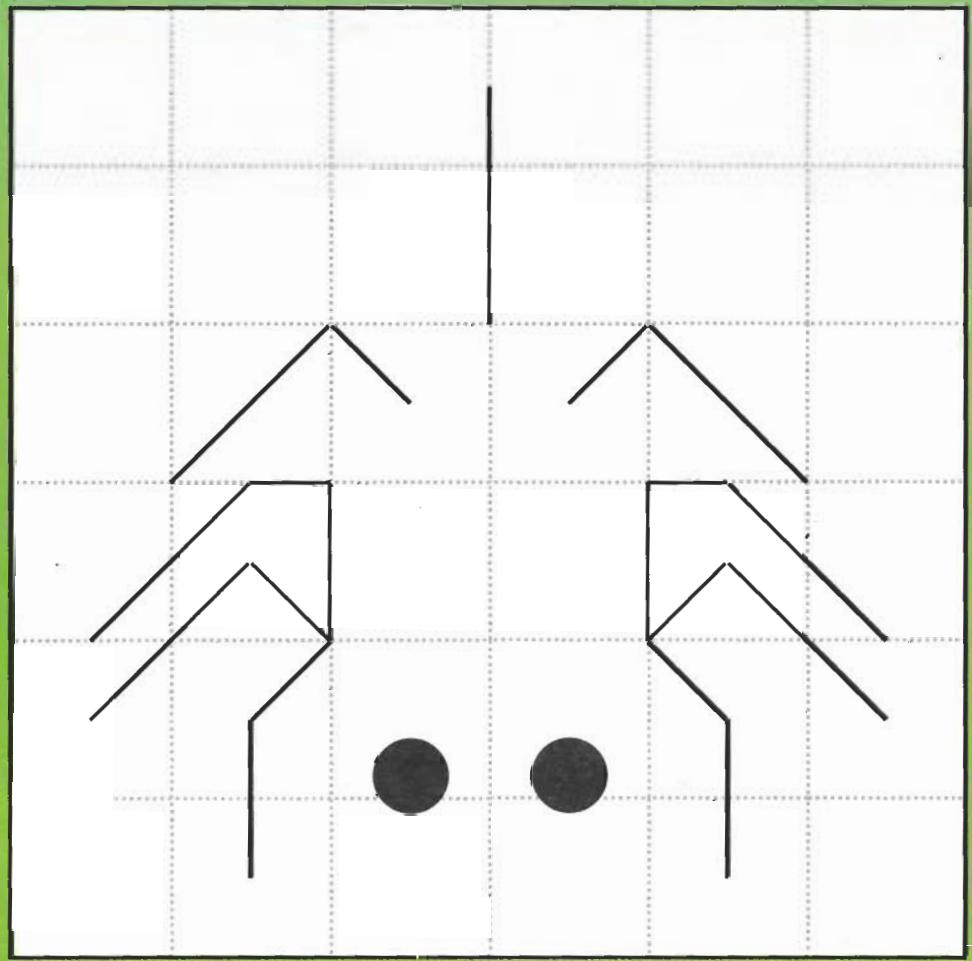

دس دسی داداش می آد
صدای خنده هاش می آد
سوار می شم رو شونه هاش
هر جا می ره می رم باهاش
از اینجا تا اون بالا دوستش دارم
تا آسمون تا ابرا دوستش دارم

جدول

جدول را کامل و رنگ کن.

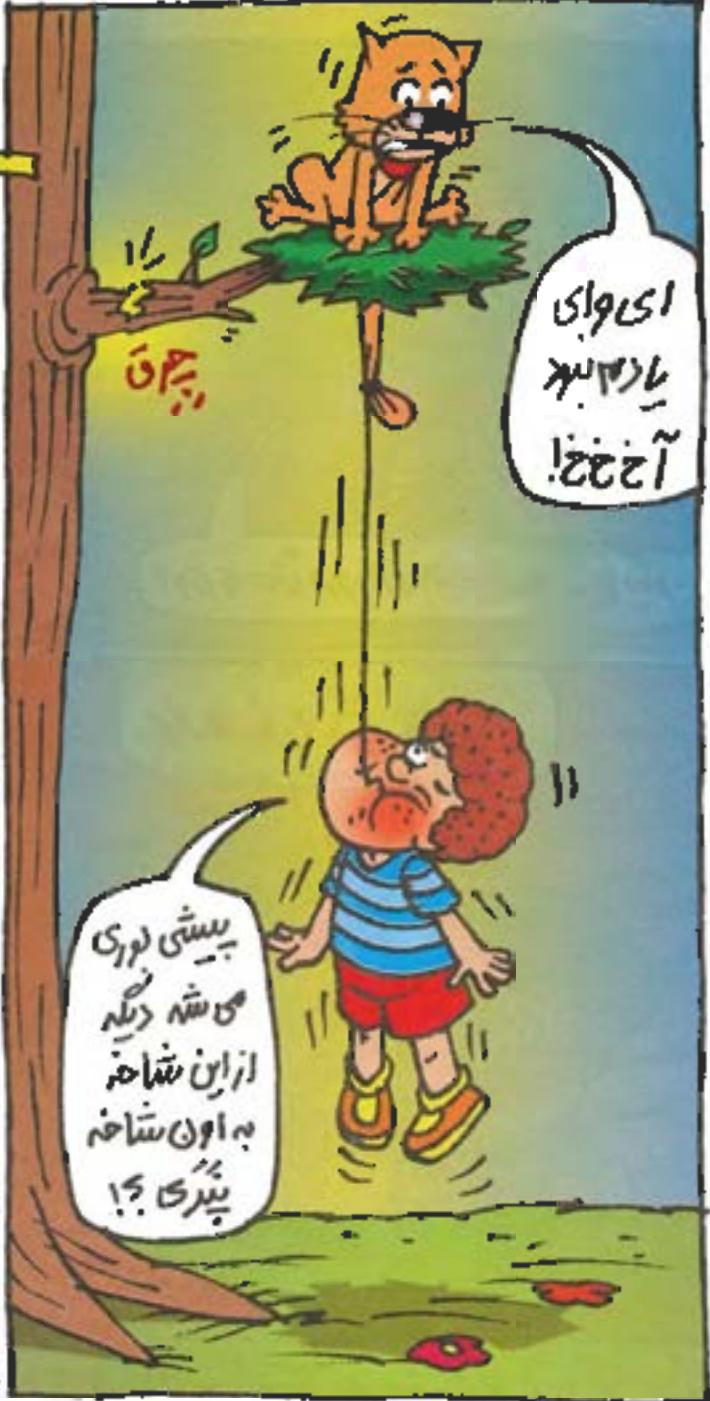
بازی

خرگوش‌ها را پنج تا بشمار و دورشان خط بکش.

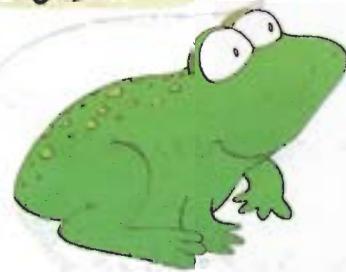
چند لحظه بعد در آنچه جیعقل:

وووای! ادامه داستان در شماره بعد!

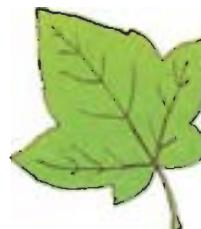
با معرفی شخصیتهای
داستان به کودک از او
بخواهید در خواندن
داستان شما را
همراهی کند.

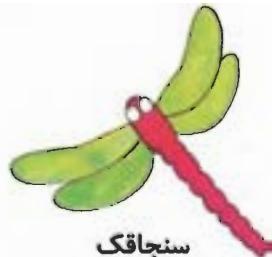
قورباغه

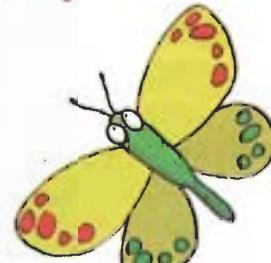
کفشدوزک

برگ

سنحاقک

پروانه

زبان دراز قورباغه

یکی بود، یکی نبود. غیر از خدا هیچ کس نبود.

نشسته بود و به آسمان نگاه می‌کرد که را دید.

گفت: «قشنگ، چرا پرواز نمی‌کنی؟»

گفت: «حوصله ندارم!»

پر زد و روی کنار نشست.

هم از راه رسید.

سلام کرد.

به

سلام کرد.

گفت: «چرا اینجا نشسته‌اید؟»

گفت: « حوصله ندارد، بازی کندا»

هم روی نشست.

خم شد و خم شد و از شاخه جدا شد و افتاد توی آب برکه.

و پریدند.

اما از روی تکان نخورد.

مثل قایق روی آب ماند و هم روی .

ناگهان را دید.

دهانش آب افتاد.

زیان درازش را بیرون آورد تا را بگیرد.

فریاد زدند: «**جان، فرار کن، الان تو را می خوردم.**

اما صدای آنها را نشنید.

گفت: «باید کاری کنیم.»

بعد هردو باهم پرواز کردند و رفتند نزدیک

همین که چشمش به از خوشمزه تر

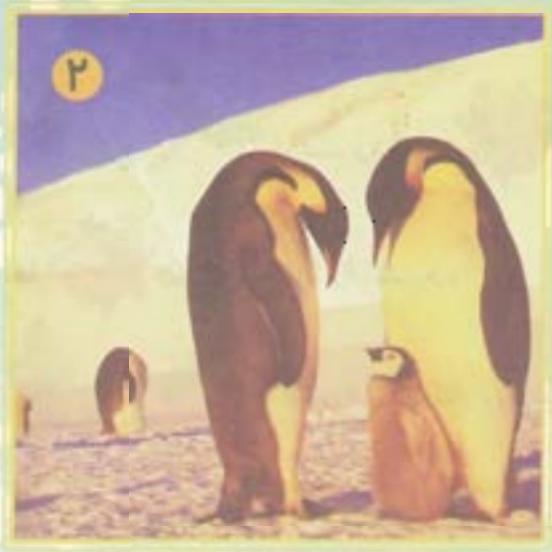
هستند. این دو ترا می خورم!»

بعد زبانش را جمع کرد و دوباره باز کرد، تا را بگیرد ولی آنها از دو طرف پریدند و

رفتند و زبان دراز به علفهای تلخ کنار بر که چسبیدا

ی بیچاره می خندیدند از آن جا دور

شدند!

۲) او، از پدر و مادرش اجازه گرفت تا
برای بازی پیش دوستانتش برود.

۱) پنگوئن کوچولو، کنار پدر و مادرش
ایستاده بود که دوستانتش را دید.

۳) یکی از پنگوئن‌ها، یک سوراخ بزرگ پیدا کرد و
رفت توی آن.

۴) کمی بعد، بازی قایم باشک شروع شد و همه
یا عجله رفتنند تا پنهان شوند.

قصه‌ی حیوانات

۶) اما جای پنگوئن کوچولو از همه بهتر بود، چون او لابه‌لای پرهاي نرم مادرش پنهان شده بود.

۵

۵) و يكى ديجر، خودش را زير برف پنهان كرد.

۸) او مادر مهرباش را قد همه‌ي دنيا دوست داشت.

۷

۷) هيج کس نتوانست او را پيدا کند و پنگوئن کوچولو، برنده شد!

لی لی بازی

مرجان کشاورزی آزاد

روی کاشی‌های حیاط لی لی بازی می‌کردم.

نباشد پایم را روی خط بین کاشی‌ها می‌گذاشتم.

من این بازی را خیلی خوب بلد هستم و همیشه برنده می‌شوم ...

اما! ای وا! مورچه‌ی سیاه درست وسط کاشی ایستاده بود و مرا نگاه می‌کرد.

نمی‌خواستم او را له کنم.

برای همین هم پایم را روی خط بین کاشی‌ها گذاشتم.

مورچه خندید و گفت: «دیدی باختی!»

کار دستی

- این شکل ها را از روی خط زرد قیچی کن.
- روی آن ها یک نقاشی قشنگ بکش.
- پشت آن ها چسب مایع بزن و آن ها را از پشت بهم بچسبان.
- آن را به هر کس که دوست داری هدیه بده.

خردسالان

بهای اشتراک تا پایان سال ۱۳۸۳

هر ماه چهار شماره، هر شماره ۱۷۰۰ ریال

مبالغ اشتراک را به حساب چاری شماره‌ی ۵۲۵۲ بانک صادرات شعبه‌ی انقلاب کد ۷۶
به نام مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره) واریز کنید.

(قابل پرداخت در کلیه شعب بانک صادرات در سراسر کشور)
فرم اشتراک را همراه با رسید بانکی به نشانی: تهران - خیابان انقلاب،
چهار راه کالج، فروشگاه مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره)
شماره ۹۶۲۹۶۲ امور مشترکان مجله دوست خردسالان ارسال فرمایید.

فرم اشتراک

نام:

نام خانوادگی:

تاریخ تولد:

نشانی:

کدپستی:

تلفن:

شروع اشتراک از شماره:

قا شماره:

امضاء

• نشانی فرستنده:

جای تمبر

نشرخواج

نشانی گیرنده:

تهران - خیابان انقلاب ، چهار راه کالج ، فروشگاه مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره)
شماره ۹۶۲ امور مشترکان مجله هفتگی دوست خردسالان

comm
فروشگاه

ترانه‌های نوازش

مصطفی رحماند وست

قاقا قاقالی قاقاشو
می خوره نی نی غذا شو
شاد می کنه مامانو
می خندونه باباشو
یه سینی و یه پیش بند
یه قاشق و یه بشقاب
وای چه غذای خوبی
یه کم پلو، کمی آب
هم و هم و هم، هم می خوره
غذا شو کم کم می خوره

هنگام بازی و نوازش کودکان این ترانه را بخوانید.

